

Вељко Ђурић Мишина

Секташење лажних моралних величина

Оркестрирани напади на рад Музеја жртава геноцида у Београду и Одбор за Јасеновац Светог архијерејског синода Српске православне цркве, а који се воде протеклих неколико година, добили су свој врхунац текстом „Апела за одбрану јасеновачких новомученика“, који је упућен највишим црквеним властима. Летимичан поглед на персонални састав потписаних „апелаша“ показује да међу њима има и отворених симпатизера „парацрквених“ и расколничких групација, а које су испољавале, у скорије време мање или више отворено, одређену секташку тенденцију усмерену против Српске православне цркве и њених архијереја.

Чудновата сарадња Удружења грађана „Јадовно '41“ и академика Василија Ђ. Крестића, преко пропагирања митоманске фразе „Покољ“, као неуспешне замене за општеприхваћени појам геноцида почињеног од стране хрватских усташа над православним Србима 1941–1945. године о чему сам јавно изрекао свој критички став, настављена је и најновијим неаргументованим хушкањима на епископа пакрачко-славонског Јована Ђулибрка и мене, директора Музеја жртава геноцида.

Означен сам и као непријатељ „предањске свести“ у Срба, шта год то значило, у новинским текстовима написаним маниром хистерично-агресивних журналиста, стављених у службу харангирања и цртања мете на чело сваком поборнику поштеног интелектуалног рада и историографског истраживања.

Историјска наука мора да се ослободи овог непотистичког туторства и салонашко-фотелјашког митотворства. Противник сам сваког дилетантизма у историјском промишљању о великој трагедији и страдању српског народа, а о штетности и површности, лажно добронамерних ентузијаста, попут господина Душана Ј. или М. Басташића из Бања Луке сам писао неколико пута. Поменути председник Удружења грађана „Јадовно '41“ говори у име потомака жртава и громопуцатељно са висине објављује „Ми потомци жртава ту рану осећамо и данас“. Ништа Душан Басташић не осећа! Он осећа само кризу идентитета и личну фрустрацију коју је понео из епохе братства-јединства живећи у Загребу и прилагођавајући свој национални идентитет лежерном животу, а нарочито после сазнања о свом биолошком пореклу.

Траг да се породична трансгенерацијска траума у Басташићевом дому слабо ценила јесу и књижевно-песничка остварења његове кћери, декларисане „босанско-херцеговачке“ књижевнице Лане Басташић, а која у својим стиховима „Наивни триптих о Босни и умирању“ пева:

*„... да му попушим
није било знакова
поред пута
да ли смо стварно мислиле
да ће ићи около
довијека?
Тебе су туцали
усташе
на неком брачком камену
и ти си била добра
мала сирена
црвених усана*

*и бијелих образа
као квадратићи
уживала си
свршила си
Али то није било политички коректно
па си се претварала
имале смо све“...*

Овако blasfемична и сулуда модернистичка наклапања неће ући у неку антологију поезије о геноциду, али ће посведочити о неуспешном родитељском одгоју Душана Басташића, који, сведоци смо, покушава преко интернета да васпитава нацију, а у сопственој кући има кћер-песникињу која поетизује коитус са целатима рођене фамилије. Лана Басташић, такође потомак „жртва Покоља“, како то воли да истиче Душан Басташић, украшена је чудесним тетоважама, прикладним стандардном поклоником „Ноћи вештица“, а позната је и као ауторка лезбејских приповедака.

Душан Басташић и Василије Ђ. Крестић треба да знају да Музеј жртва геноцида не умањује број страдалих Срба на простору Независне Државе Хрватске, да се не бави ревизионизмом у идеолошком кључу који они инсинуирају, него Музеј ради свој одговоран посао врло професионално употребљавајући научну методологију и историографске епистемологије.

Из којих мрачних разлога они, набеђене моралне величине, шире медијску хајку и бацају прашину у већ оптерећено и располућено српско друштво, сејући нетрпељивост и сукобе?

Басташић је кријући се иза српских жртва Другог светског рата у Независној Држави Хрватској чак направио приватни сајт и фирму која подстиче естрадизацију српског новомучеништва, а која новомучеништво лишава истинског црквеног поштовања и прослављања.

Поручујем Крестићу, и осталима, да покуша да пронађе друге историчаре и српске научноистраживачке институције, које ће га подржати у његовим неаргументованим тврдњама и недоказивим причама о броју пострадалих у Јасеновцу. Музеј жртва геноцида такве произвољене приче никада неће прихватити, јер би тако укаљали своју професију и образ.

Треба одбацити морализаторе, лажне и подмукле, неспособне да у рођеној кући успоставе ред и поредак; разобличити секташе, који некоректно ударају на Цркву, архијереје, али и здрав разум; и несолидне научнике који незнањем урушавају основицу сваког научног рада. Треба им дати до знања да су прочитани!!!

КОМЕНТАРИ:

[Aleksandar Sasha Necak](#) Da li je ovo nivo javne polemike. Ja ne vidim ponuđene argumente, ne vidim čemu ovo služi. Da li u ovakvom tekstu ima mesta da se pominju žrtve. Jedino je prisutna mržnja. Neverovatno snažna mržnja, ona prosto pritiska čitaoca i nedozvoljava mu da smireno pročita tekst do kraja. Neprimereno, bezkotisno i žalosno.

[Radovan Pilipovic](#) [Aleksandar Sasha Necak](#) da li u jevrejskoj književnosti posle Holokausta ima pandana i analogije sa citiranom poemom gdjice Bastašić?

[Aleksandar Sasha Necak](#) Ne znam, a nije ni bitno. Ja sam govorio o načinu javnog obraćanja.

[Radovan Pilipovic](#) Siguran sam da pandana nema. O nivou javnog obraćanja može više da govori autor polemike, a ona traje godinama

[Душан Ј. Басташић](#) [Radovan Pilipovic](#) , да вашој дјечи Бог да здравља и да их нико никада из било ког разлога не помиње а камоли процјењује или вријеђа у контексту вашег рада као што ви и Мишина то чините самном и мојим дјететом [Lana Bastašić](#).

[Radovan Pilipovic](#) [Душан Ј. Басташић](#) djedovi ispuzali iz jama i okrvavili glinsku crkvu. Моје дјече. За разлику од ваше кћери која дреши гаће на джелате. Хоћете ли имена, датуме и остале податке? Sram да Вас буде и да се више никада не јавите

[Душан Ј. Басташић](#) [Radovan Pilipovic](#) , ћерку сте ми поменули.. срам вас било Радоване.

[Radovan Pilipovic](#) [Душан Ј. Басташић](#) коју нисте, по њеном сведожењу видели 20 година, а која сама пјева о коитусу са усташама. I sad mene да буде sram? Е мој, Bastašićу patetična internet spodobo, мене си нашао да прозиваш

[Lana Bastašić](#) Radovane, ovo nije pjesma o genocidu. A vi niste književni kritičar, niti ste pjesmu u cjelosti pročitali. Nemojte se baviti književnošću kad očito ne znate kako se to radi. Ovo što radi gospodin Mišina je “lov na vještice”, izvlačenje stihova iz konteksta zarad polemike koja sa mnom nema nikakve veze. Ja kao spisateljica imam umjetničku slobodu da govorim o nasilju prema ženama Jugoslavije. On kao direktor javne institucije nema slobodu da me ispred te institucije vrijeđa i komentariše moje tijelo. Toliko o tome.

[Radovan Pilipovic](#) [Lana Bastašić](#) ако је ишта ова страница učinila dobro то је да вас је spojila кроз 20 година. Književni kritičar nisam, ali dobar ukus mora da postoji

[Lana Bastašić](#) Dobar ukus kod nas znači provincijalizam. Ne mislim koristiti lijepije riječi kako bih opisala žensko iskustvo na Balkanu. Tako nešto je licemjerno. Ako je iskustvo brutalno, onda ga prati brutalni jezik. Takvi kao vi, koji javno prozivaju žene, ženska tijela, i njihovu slobodu da govore, jednaki su tim monstremima koje sam u pjesmi opisala.

Sva sreća pa vaš “dobar ukus” nema žiri koji je ovu zbirku nagradio. Licemjerno je da se balkanski muškarci zgražaju nad riječima koje opisuju silovanje, a ne osuđuju jednako strastveno sistem vrijednosti koji je do takvog ponašanja prema ženama i doveo. Moj jezik je odraz patrijarhalne noćne more u kojoj žene Balkana odrastaju. Ako želite ljepše riječi, promijenite taj mrak.

[Душан Ј. Басташић](#) [Radovan Pilipovic](#) , опет се бавиш мојом породицом? Нека ти је на част!

[Radovan Pilipovic](#) [Душан Ј. Басташић](#) moram doktore, kad si ispustio vaspitanje

[Radovan Pilipovic](#) [Lana Bastašić](#) znam. "Niste sin i nije dobro". Nisam ja kriv za tu percepciju. Traume su duboke. Bolne. Transgeneracijske. Uzmite neke druge motive. Pokidaćete. Biće NINova nagrada za prave

[Lana Bastašić](#) Као што рекох: nemojte da se bavite književnošću kad je ne razumijete. Svako dobro. I čuvajte se vještica kad hodate po mraku.

[Radovan Pilipovic](#) [Lana Bastašić](#) веštice volim. Imam taštu. Ваш sam opus proučio. Napravite otklon od Zagreba i Sarajeva. Begiš će вас zagrliti i pozlatiti

[Ђурица Штула Radovan Pilipovic](#) Колико само сереш. Можеш ли да поједеш сва та, добро-укусна говна? Господ с тобом.

[Radovan Pilipovic Ђурица Штула](#) видиш ли шта си написао? Али ајде. Да се уплашим

[Музеј Жртава Геноцида](#) Поштована [Lana Bastašić](#), у Вашој реченици "nemoјte da se bavite književnoшћu kad je ne razumiјete" налази се суштина текста др Вељка Ђурића Мишине, а то је "немојте да се бавите историјом кад је не разумијете", упућена горе наведеним. Фокус расправе који је усмерен на Ваш лик и дело је само покушај, намеран или не, да се занемари суштина текста.

С поштовањем, Администрација странице.

[Lana Bastašić](#) Vi ste institucija koja se bavi izvlačenјem stihova i konteksta i komentarisanjem tijela јedne žene, "lovom na vještice" u 21. vijeku i zbog toga треба da vas bude sramota. Јavno ponižavanje i prozivanje žene како bi se napao други мушкарac, iako та жена sa том polemikom нема veze niti је njena pjesma o tome o čemu vi govorite. Dakle samo ste себе osramotili, na vrlo јadan, nazadan način koji ne priliči instituciji koju predstavljate.

[Radovan Pilipovic](#) <https://m.youtube.com/watch?v=DNAYOOkQWk&feature=share#menu>

[Музеј Жртава Геноцида](#)

Поштована господо и госпође полемичари било да подржавате рад Музеја жртава геноцида или не,

Потребно је овде да застанемо и разумемо текст који је написао директор Музеја, др Вељко Ђурић Мишина.

Одмах треба рећи да је његов, на моменте и више него полемички, тон последица отровних напада, лажи, полуистина које друштвеним мрежама г. Басташић и његови сарадници шире годинама како о самој институцији тако и о запосленима и њеним сарадницима - углавном кријући се иза псеудонима попут Балтазар Ускоковић, С. П. Христијан, а некада и потписујући текстове својим именом. Ако нам не верујете, слободно погледајте неке од текстова и многобројне коментаре у фб групи Јадовно '41 и на њиховој фб страници. Слично пролазе и остале институције које се професионално баве овом осетљивом темом (Републички центар за истраживање рата, ДИЦ Веритас, Институт за савремену историју, Одбор за Јасеновац САС СПЦ, др Срђа Трифковић, Немања Девић...).

Ту долазимо до следећег нивоа тровања, оног који се тиче потомака и поштовалаца невино страдалих у логорским комплексима Јадовна, Јасеновца, широм НДХ и окупиране Краљевине Југославије. Уместо да НВО Јадовно '41 буде део заједничких напора да зацелимо трауме преживелих сведока злочина, као и оне које су се преносиле на нове генерације, ова некада поштована и цењена невладина организација постала је инструмент репродукције тих траума. Ако нам не верујете, погледајте неке од постова поменутих фб странице и групе где се, готово искључиво, прича о начинима страдања људи у НДХ. Нигде нема

информација о њиховим животима, начинима на које су се опирали усташком геноциду, нити најновијим научним достигнућима у погледу истраживања НДХ и њене геноцидне политике. Неупућеног читаоца и члана те групе, који толико дуго гледа и чита о ЗЛУ, оставља слепог за позитивне помаке у истраживању и начину на који се сећамо наших предака.

На крају, последњи и најтрагичнији ниво тровања јесте онај у оквиру породице Басташић и некадашњих сарадника г. Басташића на који је др Ђурић Мишина покушао да скрене пажњу. Није случајно да је група људи (В. Димитријевић, А. Лазих и други), послала нови Апел Српској Цркви након слања првобитног где се ограђује од текста тог 1. Апела. Тај и такав текст они нису потписали, већ је он подметнут након што је уклоњена оригинална верзија. Даље, гђа Лана Басташић је колатерална штета, тачније жртва, ове давно затроване расправе и теме. Нажалост, она је такође и доказ, с научне тачке гледишта (студија случаја, ако Вам је лакше), како незалечене и временом додатно појачаване трауме могу да повреде и утичу на наше најмилије. С тога и не чуди тј. апсолутно је разумљиво што гђа Басташић не жели да буде део не само ове расправе, већ и онога што су њен деда и, до извесне мере, њен отац покушавали да учине са одржавањем сећања на страдале у комплексу логора Госпић-Паг-Јадовно.

С поштовањем,
Администрација Музеја жртава геноцида

[Ти Вас Музеј Жртава Геноцида](#)

Poštovani,

Iskreno se nadam da Vi, kao neko ko stoji ispred ovakve institucije, znate šta je u naučno metodološkom smislu studija slučaja i na koji način se ista sprovodi. Na isti način, iskreno se nadam da znate šta znači “dokaz” i na koji način se određena pretpostavka, hipoteza operacionalizuje a potom i dokazuje.

Stoga, kada budete zaista napravili studiju slučaja, čiji je deo pomenuta gospođica možete o njoj da govorite kao o dokazu za nešto. Do tada, možete da se izvinite za uvlačenje nedužne osobe u ovu raspravu i bar malo sperete posledice teksta koji je objavljen.

Srdačno

[Vladimir Manigoda](#) Kako niste našli za shodno da se potpišete u gornjem postu bojim se da će ova poruka biti poslata organizaciji u celini i svim njenim članovima. Ovde se radi o brutalnoj zameni teza. Nikoga se od polemičara ne tiču vaše rasprave sa g. Bastašićem kao ni situacija oko borbe na pravo zastupanja žrtava ustaškog pogroma. To nije predmet našeg nezadovoljstva već užasna činjenica da ste pre svega na jedan mizogin način uključili osobu koja sa tim nema apsolutno nikakve veze a sve u cilju diskreditacije vašeg, jasno je svima, oponenta. Mene doslovno ne zanimaju vaše razmirice (ako baš moram da kažem i jedan i drugi diskurs su mi krajnje toksični) već isključivo činjenica da ste, izvlačeći stih njene pesme van svakog konteksta u kome pesma postoji i o čemu govori počeli da se bavite analizom njene ličnosti, književnosti i njene istorije pritom ne znajući o svemu tome apsolutno ništa. Jedini zaključak koji iz svega toga mogu da izvedem jeste da ste to učinili sa željom da je brutalno uvredite što je u namanju ruku ružno. Nakon javno iskazanog nezadovoljstva većeg broja ljudi koji sa vašim raspravama nemaju nikakve veze niti su uopšte za njih znali do trenutka do kada u to niste uključili Lanu, umesto da se ogradite o taj deo saopštenja i Lani

javno izvinite vaš ton je postao dodatno snishodljiv. Vi, koliko god da vas tu ima, prosto nemate pravo to da radite sa pozicije na kojoj se nalazite. To je nedopustivo. Kako nemam običaj da se raspravljам sa ljudima preko društvenih mreža mogu da vam samo kažem sledeće: ukoliko u narednom periodu ne dođe do izvinjenja državne agencije Muzej žrtava genocida lično Lani Bastašić bojim se da će od sledeće nedelje o tome pisati veći broj štampanih i internet medija u Srbiji. Nadam se da će razum prevagnuti i da nečiji ego i očigledno loša procena, da ne kažem nevaspitanje, neće biti prepreka da se ovo reši na miran i ljudski način. Ponavljam, vaši sukobi sa g. Bastašićem me doslovno ne zanimaju. Pozdrav

[Новак Новаковић](#) Музеј Жртава Геноцида Како stojите iza svojih stavova види се и по анонимном коментарисању за шта оптужујете друге, сами себе дисквалификујете.

[Душан Ј. Басташић](#) Када немају аргумената, они без скрупула крену ad hominem, на породицу. Срамотно је то директоре државне институције. Поносан сам на своју ћерку [Lana Bastašić](#).

[Евпатий Коловрат](#) Који отац не би био поносан на своје дете? То је неспорно. Међутим, да ли сте поносни и на њену поезију господине?

[Евпатий Коловрат](#) У осталом, господине, поезија је увек отворена како за похвале тако и за критику, па и негативну. Ово што смо прочитали у цитираним стиховима, заиста превазилази мере доброг укуса у поезији, или сам ја старомодан, али добро, таква је данашња наша омладина.

[Сандра Благоић](#) Ништа друго нисмо очекивали од вас из Музеја Жртава Геноцида као ни дотичног " господина " Вељка Ђурића Мишина.
Боље је за овај Српски напаћени народ да не радите ни то мало што " радите ".
Више сте нанијели штете него користи.
Оно што је јако ниско, ружно и болесно је нападање породице.
Свако добро од Господа, и дај Боже да се опаметите!

[Veljko Djinovic](#) Директоре државне институције.

Можете нам рећи само, колико сте литара алкохола попили пре него што сте написали овакав текст?

Овако нешто одвратно, на тему "Покоља", нормалан и трезвен човек, или уопште Човек, не може написати.

Или вам је то, можда, неко други написао?

Треба да вас је стид, ако ви за стид уопште више и знате. Мада када боље размислим, срамота треба да буде нас потомке Светих Србских мученика, што смо тако сумњиво припитомљени, па дозвољавамо да нам такви буду на челу државне институције као што је Музеј Жртава Геноцида.

Директоре, пошто сте се видим са пуно братске љубави и Хришћански у овом тексту представили као и заштитник новомучеништва и истинског Црквеног поштовања и прослављања, онда ћете схватити и ово:

Псалом 7. 14-17

Гле, безбожник заче неправду, бременим бијаше злочинством, и роди себи превару.

Копа јаму и ископа, и паде у јаму коју је начинио.

Злоба његова обрати се на његову главу, и злочинство његово паде на тјеме његово.

Хвалим Господа за правду Његову, и пјевам Имену Господа Вишњегу .

[Душан Ј. Басташић](http://slobodnahercegovina.com/sve-sto-blatnoj-zemlji.../) Ранко Гојковић, један од потписника Апела, пише:

[Његош Грујић](#) Nije mi jasno sta se ovo desava sa nasim narodom 😞?! Cemu vrijedjanje ljudi, tako podlo, cinično. Za nase "bitne" ljude je napad i borba oko cifre nastradalih u Jasenovcu ili drugim stratistima. Trenutno nasem narodu se na "silu" pokusava nametnuti smanjena cifra zrtava, da bi nam neprijatelj bio zadovoljan. Cim se pobunis, to je za nase ljude napad na sistem, crkvu itd. Nije to napad na sistem, crkvu ili vec sta, nego napad na bezobraznike koji su se tu uvukli za dobar položaj, za tanjir čorbe, za 30 srebrenjaka. Koji misle da su bitne licnosti. Koji imaju u planu biti upisani u istoriju kao nekakvi velikani. Sta je ovo ljudi, pa zar ne smijemo iznijeti svoje misljenje? Zar trebamo govoriti da su nasi mucenici tamo vodjeni na suncanje, u saune, na provod. Jer se ne smije pricati o ciframa, nacinu na koji su stradali, djeci, zenama itd. Podrska gospodinu [Душан Ј. Басташић](#) nemojte obracati paznju na udbase i njihove sinove. Jer dok ne izumre(SFRJ) pokoljenje , bas kao onaj Izrael koji je 40 god lutao po pustinji dok nisu pomrli oni koji su ponijeli zlo Egipatsko. Bar se nadam da ce sledece generacije doci pameti 😞

[Душан Ј. Басташић](#) [Његош Грујић](#) , хвала. Тачно је, људи се боје изнијети своје мишљење јер ће бити оптужени за “расколнишво” и етикетирани. Боје се да ће тиме угрозити радна мјеста (егзистенцију). Поред тога, ову страницу је “лајковало” свега око 1.100 људи а међу њима је мањи број потомака и поштовалаца жртава Покоља. На страници, групи и твитер налогу Ј’41. окупља близу 40.000 људи. Поред тога, наш сајт Јадовно.срб у просјеку посјети око 30.000 јединствених посјетилаца мјесечно. Ако погледате коментаре на текстове директора Музеја жртава геноцида на веома посјећеном сајту Стање ствари, биће вам јасно какву подршку и поштовање ужива. На сајту су јасно видљиве активности удружења. Поштом је наведено да се ради о приватном сајту, треба рећи да се исти већ годинама сифинансира (кроз пројекат) од стране Мин. културе и информисања Србије и Управе за дијаспору МИП-а Србије. Дио онога што смо до пре две године урадили, јасно је видљиво у нашем докум. филму “Крст над јамом”. Преведен је и на енгл. и крајем јануара ће бити приказан у једном лондонском Музеју. <https://youtu.be/pJSz3jqGxk4> . Није тешко видјети да све ово што смо урадили у протеклих десет година, није видљиво на сајту Музеја жртава геноцида. А јесте на РТС, РТРС, Политика, Новости, АТВ, БН ТВ, Студио Б, Глас Српске, Н.Новине, Данас, НИН итд..

[Његош Грујић](#) [Душан Ј. Басташић](#) smeta mi kad zbog stavova i kontramisljenja kazu da se napada drzava, crkva, institucije. Racovi se kriju iza paravana lijenštine i neradnici se uvukle svugdje, sve za tanjir corbe. Pokusavaju nametnuti griznju savjesti, kao tobože udara se na male bogove. Jos prije dolaska Hrista kad su se mnogi proglasavali za bogove, protiv njih se nije smjelo pricati, robovima se prijetilo i govorilo da ce biti pogubljeni.

[Dejan Ristić](#) Јасно и без околишања. Браво!

[Музеј Жртава Геноцида](#) Хвала на подршци коју нам пружате!

[Miloš Marčetić](#) [Dejan Ristić](#) Dejane, ovaj tekst je odvratan jer mu je udario na ćerku.

[Dejan Ristić](#) [Miloše](#), тај део је недопустив.

Музеј има моју подршку у одбрани од неутемељених оптужби за умањивање броја жртава.

[Miloš Marčetić Dejan Ristić](#) tu se slažemo. Stoga mi nije jasno to udaranje po deci, jer time sav ostali tekst gubi na kredibilitnosti.

[Dejan Ristić Miloš](#), taj deo teksta nipošto nije smeo tu da se nađe.

У вези са тиме нико не треба да има било какву дилему.

[Jovana Micić](#) Веома ниско, на моменте за повраћање ... удар на породицу, јавно испрозивали Лану, иначе ако нисте упознати Лана је била у ужем избору за Нинову награду ове године. Сматра се једном од тренутно најбољих младих писаца на подручју Балкана.... то шта она пише и како је њена лична ствар и нема везе са њеним оцем, овај текст је показао ништа више него Вашу личну фрустрацију .

[Jovana Micić](#) Поштовани , јавна критика је свакако прихватљива али овде се не ради о критици њеног дела већ директној критици њеног оца и директан удар на његово дете , веома ниско од стране директора јавне установе Београда ...ово је за осуду и тужбу.

[Евпатий Коловрат](#) Jovana Micić У тексту се вреднује рад Душана Басташића и поезија Лане Басташић. И сад, чим се неко критички осврне на нечији рад то је одмах ad hominem и за тужбу? Не бих рекао.

[Новак Новаковић Евпатий Коловрат](#) "Лана Басташић, такође потомак „жртва Покоља“, како то воли да истиче Душан Басташић, украшена је чудесним тетоважама, прикладним стандардном поклоннику „Ноћи вештица“, а позната је и као ауторка лезбејских приповедака"

Ра још " Ништа Душан Басташић не осећа! Он осећа само кризу идентитета и личну фрустрацију"

Jel to ta vrsta "kritičkog osvrta" i "vrednovanja rada" koji pominjete, pisanje o nečijim tetovažama je vaš nivo "javne kritike" poezije? dal ste vi videli nekad neku književnu kritiku? Kakve veze sa hrišćanstvom ima osoba koja ovako govori, meni izmiče, ali mi je još manje jasno koji deo ovoga smatrate da nije ad hominem iliti narodski, obično pljuvanje, Nivo na koji ovaj tekst pada govori dovoljno o autoru a onda i onjegovim stavovima koje mora da zastupa ovakvim "argumentima", bedno i žalosno.